

עמ"י 25926/04/14 - מדינת ישראל נגד אמיר טאהא (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 אפריל 2014

עמ"י 25926-04-14 מדינת ישראל נ'
טאהא(עציר)

בפני כב' השופטת ר. למלשטריך- לטר
עוררים 1. מדינת ישראל
נגד
משיב 1. אמיר טאהא (עציר) ת.ז. 38192126

החלטה

1. העוררת הגישה ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ד"ר זיאד פלאח) מיום 13.4.14, אשר הורה על חלופת מעצר למשיב, באופן שיהיה במעצר בית מלא בפיקוח מפקחים ובאיזוק אלקטרוני.

2. עובדות הרקע בתמצית

2.1 ביום 12.9.13 הוגש כנגד המשיב, כבן 27, כתב אישום שייחס לו, ביחד עם אחרים, אישומים שונים של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש ועבירות של קשירת קשר לפשע: עסקת רכישת סם מסוג חשיש (4 ק"ג ו-38 גר) והעברת סכום למוכרים בסך של 43,000 ₪, כשבכספת בבנק נתפס סכום של 630,000 ₪. עסקה אחרת של מכירת סם מסוג חשיש באמצעות מתווך במשקל של 94 גרם תמורת הסך של 4,500 ₪. עסקה נוספת של רכישת סם מסוג חשיש תמורת הסך של 200,000 ₪.

2.2 ביום 11.11.13 ניתנה החלטת בית משפט קמא בבקשה למעצר עד תום ההליכים, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים למשיב, מבלי לקבל את חלופת המעצר שהוצעה בעבורו, מהנימוק "שלא ניתן לסמוך על המשיב" בחלופת מעצר כלשהי. גם תסקיר מעצר בעניינו של המשיב 1 מיום 10.11.13 לא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר. כמו כן צויין כי למשיב 1 מאסר מותנה בר הפעלה.

2.3 בחודש ינואר 2014 התבקש עיון חוזר במעצר עד תום ההליכים של המשיב. הוזמן תסקיר מעצר משלים. התסקיר המשלים מיום 12.2.14 קובע בסיכום "להערכתנו, לאור קיומה של חזרתיות בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, הקושי של אמיר לערוך התבוננות בכשלויו אלו, אנו ספקנים באשר ליכולתו לכבד ולשמור על גבולות לאורך זמן, ומעריכים כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. **לאור כל האמור לעיל, על אף התרשמותנו מרצינותם ונכונותם של המפקחים לפקח על אמיר, להערכתנו, יתקשו להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולו ומכאן, אין אנו ממליצים על שחרור ממעצר.**" (הדגשה שלי ר.ל.).

לפיכך, ובהסתמך על תסקיר המעצר, נדחתה הבקשה לעיון חוזר, תוך שהובהר כי ניתן להגיש בקשה מחודשת בחודש אפריל 2014, שאז צפוי להסתיים הליך הגישור בעניינו של משיב 1.

עמוד 1

2.4 ואכן, התקיים דיון חוזר בענין חלופת מעצר ביום 13.4.14. בית משפט קמא הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בית בביתו של רביע טאהא, בפיקוח אחד משלושה מפקחים, בכפוף להפקדה של ₪ 5,000 והתקנת איזוק אלקטרוני. בית משפט קמא נתן משקל לכך שהמשיב נתון כבר 7 חודשים במעצר, ומדובר ב-70 עדי תביעה, שעוד טרם הוחל בשמיעתם. בית משפט קמא צפה כי התיק לא יסתיים גם בחלוף תקופה של 12 חודשים מאז הגשת כתב האישום. לפיכך, הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

2.5 בתיק התקיימו הליכי גישור שלא צלחו, והודע על כך לבית המשפט ביום 13.3.14. נקבעו 3 מועדים לשמיעה בחודש נובמבר 2014, ובעקבות בקשת העוררת נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים לחודש מאי יוני 2013.

2.6 בפרוטוקול דיון מיום 5.2.14, בהמשך לבקשה לדחות את המענה לכתב האישום, הצהירו ב"כ הנאשמים, לרבות ב"כ המשיב כי לא תטען טענה לגבי התמשכות ההליך.

3. טענות הצדדים

3.1 העוררת טוענת כי בית משפט קמא נתן משקל יתר לעובדה שטרם החלה פרשת התביעה למרות שחלפו 7 חודשים ממועד הגשת כתב האישום. לטענת העוררת היתה הסכמה כי אם לא יגיעו להסדר טיעון במהלך הגישור שקיים, יקבע התיק להוכחות במועד מאוחר יותר. תשעת חודשי המעצר יסתיימו ביום 11.6.14, ועד אז קבועות 3 ישיבות הוכחות, ואין מקום למסקנה שההליך לא יסתיים גם בתום 12 חודשי מעצר. מדובר בעסקאות סמים בהיקפים גדולים, כאשר המשיב הוא חלק משרשרת הפצת הסם, ואין מקום בעבירות מסוג זה לחלופת מעצר. עוד נטען כי שני תסקירי מעצר לא המליצו על חלופת מעצר. עוד נטען כי למשיב הרשעה קודמת מיום 5.6.12 של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בסדרי גודל של 11 ק"ג, המשיב ריצה בגינה עונש מאסר והשתחרר ביום 26.11.12. קיים מאסר על תנאי של 10 חודשים שעשוי להיות חב הפעלה, אם יורשע בעבירות המיוחסות לו כאן.

3.2 ב"כ המשיב טענה כי שותף נוסף לעבירות, נאשם 3 בכתב האישום, הגיע להסדר טיעון של 10 חודשי מאסר בפועל, ואילו המשיב כבר מרצה 7 חודשי מעצר עד כה. ב"כ המשיב הדגישה כי בית משפט קמא הבהיר שלא ישמע יותר מ-5 עדים ביום. מדובר במספר נאשמים, ולכן לא צפוי שהתיק יסתיים בנובמבר 2014, מה גם שמספרם של עדי התביעה הוא 70, ויהיו בנוסף גם עדי הגנה. ב"כ המשיב יוצאת כנגד התנהלות התביעה בתיק, שבקשה להוסיף 17 עדים במעמד דיון בחודש מרץ 2014. ב"כ המשיב מדגישה כי תסקירי המעצר מצאו את המפקחים מתאימים, מדובר באנשים מכובדים המבינים את משמעות הפיקוח, ובנסיבות אלו אין מקום לשנות את החלטת בית משפט קמא.

4. דיון

4.1 עבירות של סמים, שאינן של החזקת סם לשימוש עצמי, הנמנות על עבירות הפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"). כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." (מתוך בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, 25/5/09).

וראו גם בש"פ 7999/12 ג'רבי נ. מדינת ישראל, (2.12.12), שם התייחס כתב האישום לעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וסחר בסם מסוכן ובית המשפט העליון חזר על ההלכה הקיימת-

"בדרך כלל, יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים כנגד מי שמואשם בעבירות כגון דא, הנתמכות בראיות לכאורה מספקות. עבירות הסמים המיוחסות לעורר מקימות כנגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית, מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, הנשללת "רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם ניתן להצדיק שחרור לחלופת מעצר" (בש"פ 7940/12 מדינת ישראל נ' ביומי (6.11.2012), פס' 14. וראו גם, בש"פ 4305/09 חרבאוי נ' מדינת ישראל (25.5.2009); בש"פ 1567/12 כהן נ' מדינת ישראל ([7.3.2012])).

וראו גם בש"פ 10208/08 **מדינת ישראל נ. משלטי** (9.12.08) בש"פ 8139/09 **מדינת ישראל נ. עומר** (22.10.09), בש"פ 1962/14 **מדינת ישראל נ. בן שטרית** (20.3.14).

4.2 תסקיר שרות המבחן היה חד משמעי בהמלצתו. בתסקיר הראשון מיום 10.11.13, תוך סקירת התנהלותו של המשיב, עברו ונסיבותיו, היתה הערכה כי קיימת חזרתיות בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, ונוכח קשייו להתבונן בכשלו, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק. על אף רצינות ואחריות המפקחים המוצעים התרשמה קצינת המבחן כי אין להמליץ על שחרור למעצר בית. גם התסקיר המשלים מיום 12.2.14 היה חד משמעי. צוין כי על אף שהמפקחים המוצעים רציניים ונכונים לפקח על המשיב, "יתקשו להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות" ולכן, אינם ממליצים על שחרור ממעצר.

בית המשפט אמונם איננו כבול בהמלצות שרות המבחן, אך נדרשים נימוקים מבוססים וכבדי משקל על מנת לסטות מהמלצה שלילית. (ראו בש"פ 361/14 **מדינת ישראל נ. פלוני** 17.1.14, בש"פ 4966/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (10.7.2012); בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ. אשד**, (18.4.2007))

4.3 למשיב הרשעה מיום 5.6.12 בהחזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, פריצה ואחזקת סכין, בגינה נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים, והוטל עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים שעשוי להיות חב הפעלה אם יורשע בתיק זה.

המשיב שוחרר מהכלא ביום 26.11.12, וכתב האיטום מושא תיק זה מייחס לו עבירות במהלך חודש אוגוסט 2013, פחות משנה ממועד שחרורו.

4.4 כנגד השיקולים הכבדים שנסקרו לעיל, התומכים כולם בהשאתו של המשיב במעצר, עומד מנגד השיקול של התארכות ההליכים במקרה זה, והאם יש בעובדה שהליך ההוכחות משתנה, כדי להכריע לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בית, על אף הסיכון שגלום בכך.

אקדים ואציין כי בנסיבותיו של ענין זה, תוך איזון בין מסוכנות המשיב לבטחון החברה מחד לעומת הצורך למזער את הפגיעה בחירותו מאידך, מסקנתי כי אין להורות בשלב זה על שחרור ממעצר.

מדובר במשיב שכבר הורשע בעבר בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונגזר עליו עונש מאסר מותנה שהוא בר הפעלה. המאסר המותנה לכאורה לא הרתיע את המשיב. גם העובדה שרק 9 חודשים קודם לכן השתחרר מהכלא. גם העובדה שנשא לאחרונה ואשתו הרתה, לכאורה לא שינתה את דרכו.

לכאורה, חזרה על עבירה בסם מסוכנות על מסוכנותו, על כך שאינו מכיר באימת החוק ועל כך שלא ניתן לתת בו אמון.

ההשתהות בשמיעת הליך ההוכחות נבעה מרצון הצדדים למצות הליך של גישור.

אמנם לא ברור לי מדוע בתיק מסוג זה יש להקדיש להליך גישור תקופה של למעלה מחמשה חודשים- (הוגש כתב אישום בספטמבר 2013, רק במרץ 2014 ניתנה הודעה שאין הצלחה בהליך הגישור). אך עובדה היא כי בחודש פברואר 2014 עדין בקש ב"כ המשיב דחיה של 22 ימים נוספים למתן מענה לכתב האישום, כאשר הוא מצהיר כי לא תהיה לו טענה כנגד התמשכות ההליכים.

בענין זה ראו דבריו של כב' השופט רובינשין בבש"פ 471/14 פלוני נ. **מדינת ישראל** (30.1.14) -

"תפקידנו בכוח" לפי סעיף זה הוא בקרת ההליך והשלכת התנהלותו על המעצר, במיוחד בשל חלוף הזמן. ועם זאת, אסור לשכוח את אינטרס ההגנה על בטחון הציבור מפני מסוכנות נאשמים כאלה או אחרים, וגם את הצורך להבטיח שהמשפט יימשך כראוי ולא ישובש. השאלה תדיר היא כיצד ניתן להשיג את כל הנחוץ, והאם כבר נעה נקודת האיזון לכיוון של שחרור לחלופה."

4.5 לפי ס' 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים) התשנ"ו 1996, ומעבר לתקופה של 9 חודשים שוקל בית המשפט העליון האם יש מקום להאריך את מעצרו של נאשם. בית המשפט העליון עורך איזון בין הפגיעה בחרות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור. בין השיקולים השונים יובא בחשבון גם השיקול של התמשכות ההליך. נקודת האיזון משתנה ככל שמתארך ההליך השיפוטי אך נבחנת בשים לב לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם, לעברו הפלילי, ולרמת המסוכנות הנשקפת ממנו.

בנקודת זמן זו תבחן קרוב לוודאי שוב שאלת חלופת המעצר. היה ולא יתקדם ההליך באופן משביע רצון במהלך התקופה הקרובה, אני מניחה שיהא לכך משקל נוסף.

4.6 באת כוחו של המשיב ציינה כי נאשם אחר באותה פרשה, נאשם מס' 3 שגם הוא הואשם בסחר בסמים, הגיע לעסקת טיעון וכבר משוחרר היום. אלא שלנאשם מס' 3 מיוחסת מעורבות שונה משאר הנאשמים, ועמד על כך בית משפט קמא כבר בהחלטתו הראשונה מיום 11.11.13. חלקו של נאשם 3 הוא כי הצטרף ועמד ליד נאשמים אחרים והסתכל יחד עמם בתכולת תא המטען של המכונית (שבו היה תיק אדום ובתוכו הסם) ולאחר מכן פרש והלך לביתו. זה חלקו בכל הפרשה, ששונה מחלקם של האחרים. לכן, לא ניתן ליצור בסיס להשוואה מול נאשם זה ועסקת הטיעון עמו.

5. לסיכום - נוכח ההלכה הנוהגת בעבירות סמים, עברו המכביד של המשיב, המלצות תסקירי המעצר, העובדה שהתנהל נסיון גישור ממושך על דעת ב"כ המשיב, לא מצאתי כי יש להורות בשלב זה על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

6. לפיכך, אני מורה על המשך מעצרו של המשיב, ויש לראות בהחלטה זו משום פקודת מעצר.

ניתן היום, ט"ז ניסן תשע"ד, 16 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי